

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

พระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลสิกร พุทธศักราช ๒๕๗๕

ตามที่กรมบังคับคดีได้ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลสิกร พุทธศักราช ๒๕๗๕ และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นพระราชบัญญัตินี้ ในระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ รวม ๓๑ วัน ผ่านทางเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ทางเว็บไซต์กรมบังคับคดี (www.led.go.th) และจัดทำหนังสือเพื่อขอรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องโดยกำหนดให้ส่งแบบแสดงความคิดเห็นกลับมายังกรมบังคับคดี ภายในวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จึงขอสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติข้างต้น ดังนี้

๑. ผู้เกี่ยวข้องที่จะรับฟังความคิดเห็น

ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดความหมายของคำว่า “ผู้เกี่ยวข้อง” ไว้ว่า หมายถึง ผู้ซึ่งมีหรืออาจมีสิทธิหรือหน้าที่ หรือได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย กฎหมาย หรือกฎ อันมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการ บุคคล หรือกลุ่มบุคคลซึ่งมีหรืออาจมีสิทธิหรือหน้าที่ หรือได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ รวมทั้งองค์กรที่เกี่ยวข้อง

(๒) กลุ่มบุคคลหรือชุมชนซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ รวมทั้งองค์กรที่เกี่ยวข้องซึ่งมีวัตถุประสงค์กระทำการเพื่อประโยชน์ของกลุ่มบุคคลหรือชุมชนดังกล่าว

(๓) หน่วยงานของรัฐซึ่งมีภารกิจเกี่ยวข้องหรือที่ดูแลรับผิดชอบพื้นที่ที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้น

ในการรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลสิกร พุทธศักราช ๒๕๗๕ ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากกฎหมายฉบับนี้จะมีจำนวนมาก สามารถแบ่งออกได้เป็นกลุ่มต่างๆ ดังนี้ กลุ่มหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กลุ่มสำนักงานกฎหมาย กลุ่มนักวิชาการ กลุ่มลูกหนี้ตามคำพิพากษา กลุ่มสถาบันการเงินและบริษัทบัตรเครดิตและกลุ่มประชาชนทั่วไป ดังนั้น ในการรับฟังความคิดเห็นจึงได้จัดทำหนังสือเชิญกลุ่มบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมแสดงความคิดเห็นต่อกฎหมายฉบับนี้

๒. วิธีการรับฟังความคิดเห็น

เพื่อให้การประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลสิกร พุทธศักราช ๒๕๗๕ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และตามแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย จึงได้รับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น ๓ ช่องทาง ดังนี้

(๑) ทางเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) เปิดรับฟังความคิดเห็นในระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ รวม ๓๑ วัน ซึ่งไม่มีบุคคลใดเข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็น

(๒) ทางเว็บไซต์กรมบังคับคดี (www.led.go.th) เปิดรับฟังความคิดเห็นในระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ รวม ๓๑ วัน โดยประชาชนทั่วไปสามารถดาวน์โหลดแบบแสดงความคิดเห็นหน้าเว็บไซต์กรมบังคับคดีและส่งแบบแสดงความคิดเห็นมาทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ซึ่งไม่มีประชาชนทั่วไปเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น

(๓) การแสดงความคิดเห็นโดยจัดทำเป็นหนังสือเพื่อขอรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยได้จัดทำหนังสือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวน ๘๐ หน่วยงาน กำหนดให้ส่งแบบแสดงความคิดเห็นกลับมายังกรมบังคับคดี ภายในวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ มีหน่วยงานที่แสดงความคิดเห็นจำนวน ๙ หน่วยงาน

๓. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

เปิดรับฟังความคิดเห็นระหว่างวันที่ ๑ - ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ทั้งสามช่องทาง ซึ่งมีระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็นไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน ตามหลักเกณฑ์และแนวทางการรับฟังความคิดเห็น

๔. ประเด็นที่มีการรับฟังความคิดเห็น

ประเด็นที่รับฟังความคิดเห็นมี ๔ ประเด็น ดังนี้

๔.๑ ท่านเห็นว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลีกร พุทธศักราช ๒๕๗๕ ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน หรือไม่อย่างไร

ในประเด็นนี้มีผู้ตอบคำถามจำนวน ๘ หน่วยงาน มีรายละเอียด ดังนี้

๔.๑.๑ มีหน่วยงานจำนวน ๒ หน่วยงาน คิดเป็นจำนวนร้อยละ ๒๕ มีความเห็นว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลีกร พุทธศักราช ๒๕๗๕ ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

๔.๑.๒ มีหน่วยงานจำนวน ๕ หน่วยงาน คิดเป็นจำนวนร้อยละ ๖๒.๕ มีความเห็นว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลีกร พุทธศักราช ๒๕๗๕ ยังมีความจำเป็นแต่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยมีความคิดเห็น ดังนี้

(๑) พระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลีกร พุทธศักราช ๒๕๗๕ ยังมีความจำเป็น แต่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันแล้ว ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยนำไปบัญญัติรวมไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค ๔ การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง เพื่อให้รวมอยู่ในภาคการบังคับคดีทั้งหมด

(๒) มีความเห็นว่าบทบัญญัติของพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลีกรฯ ในส่วนที่ไม่ซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่นยังมีความจำเป็นอยู่ เพื่อให้การห้ามยึดทรัพย์ประเภทพืชผลที่ยังไม่ถึงเวลาเกี่ยวเก็บ และพืชพันธุ์ที่จะใช้ในปีต่อไป รวมทั้งพืชผลที่เก็บไว้สำหรับเลี้ยงตัวและครอบครัวตามฐานานุกรมสำหรับปีหนึ่งของลูกหนี้ที่เป็นกลีกรตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับต่อไป อีกทั้งยังเป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับมาตรา ๗๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่ช่วยให้เกษตรกรประกอบเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพได้อีกทางหนึ่งด้วย

อย่างไรก็ดี โดยที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาตั้งแต่วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๗๕ ก่อนที่จะมีการตราประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ในปี ๒๕๗๗ นับถึงปัจจุบันเป็นเวลานานเกือบ ๙๐ ปี และปัจจุบันได้มีการปรับปรุงกฎหมายในส่วนของกระบวนการยุติธรรมเกี่ยวกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง โดยในมาตรา ๓๐๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้บัญญัติหลักการทั่วไปในการให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีไว้แล้ว จึงทำให้บทบัญญัติบางส่วนพระราชบัญญัตินี้ซ้ำซ้อนกับบทบัญญัติในมาตรา ๓๐๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ตามที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น ดังนั้น บทบัญญัติของพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลีกรฯ จึงอาจมีบางส่วนที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปมากแล้ว

(๓) มีความเห็นว่า ยังมีความจำเป็น แต่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ควรมีการกำหนดจำนวนที่ยืดหรืออายุัดได้ อย่างเช่นเงินเดือนที่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

(๔) มีความเห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวมีความจำเป็นและสำคัญต่อสังคมไทย ในปัจจุบัน เพียงแต่เนื้อหาบางส่วนจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนเนื้อหาบางประการเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

(๕) มีความเห็นว่า กลสิกรในปัจจุบัน มีนิติบุคคลมาดำเนินการมากขึ้น แต่กฎหมายนี้ มิได้เจาะจงเฉพาะกลสิกรที่เป็นบุคคลธรรมดาเท่านั้น และจากคำนิยามตามกฎหมาย ต้องอาศัยการตีความ เป็นหลักประกอบกับกลสิกรนำอุปกรณ์/เทคโนโลยีมาใช้ในการทำกิจกรรมมากขึ้น และขนาดกิจกรรมมีความ แตกต่างกันอย่างมากระหว่างกัน ดังนั้น ถ้อยคำในกฎหมายจำเป็นต้องพิจารณาตามข้อเท็จจริงที่ไม่มีมาตรฐานที่ชัดเจน

๔.๑.๓ มีหน่วยงานจำนวน ๑ หน่วยงาน คิดเป็นจำนวนร้อยละ ๑๒.๕ มีความเห็นว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลสิกร พุทธศักราช ๒๕๗๕ ไม่มีความจำเป็นและไม่สอดคล้องกับ สภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยมีความคิดเห็นว่าบทบัญญัติของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึด ทรัพย์สินของกลสิกร พุทธศักราช ๒๕๗๕ นั้น น่าจะไม่มีควมจำเป็นและไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน กล่าวคือ เนื่องจากมีบทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๐๑ ที่กำหนดเกี่ยวกับ ทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีไว้และครอบคลุมถึง (ข) (ค) และ(ข) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลสิกร พุทธศักราช ๒๕๗๕ ด้วยแล้ว ส่วนกรณี (ก) ของมาตรา ๕ เห็นว่าพืชผลทางการเกษตรถือเป็นดอกผลของสังหาริมทรัพย์ที่สามารถถูกยึดได้ตามมาตรา ๓๑๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งอยู่แล้ว ดังนั้น แม้จะคง (ก) ของมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลสิกร พุทธศักราช ๒๕๗๕ ไว้ก็ไม่สามารถปฏิบัติได้

๔.๒ ท่านเห็นว่าบทบัญญัติในพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลสิกร พุทธศักราช ๒๕๗๕ มีความชัดเจนเหมาะสมหรือไม่ หรือควรแก้ไขเพิ่มเติมอย่างไร

ในประเด็นนี้มีผู้ตอบคำถามจำนวน ๘ หน่วยงาน มีรายละเอียด ดังนี้

๔.๒.๑ มีหน่วยงานจำนวน ๒ หน่วยงาน คิดเป็นจำนวนร้อยละ ๒๕ มีความเห็นว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลสิกร พุทธศักราช ๒๕๗๕ มีความชัดเจนเหมาะสมแล้ว

๔.๒.๒ มีหน่วยงานจำนวน ๖ หน่วยงาน คิดเป็นจำนวนร้อยละ ๗๕ มีความเห็นว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลสิกร พุทธศักราช ๒๕๗๕ ไม่มีความชัดเจน ไม่มีความเหมาะสม และควรแก้ไข โดยมีความคิดเห็น ดังนี้

(๑) มีความเห็นว่า บทบัญญัติของกฎหมายมีความไม่ชัดเจนบางมาตรา จึงเห็นควร แก้ไขเพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ดังนี้ มาตรา ๕ (ข) ควรกำหนดราคา ของเครื่องมือซึ่งกลสิกรมิได้ประกอบอาชีพที่ห้ามมิให้เจ้าหนี้ยึด เพราะปัจจุบันราคาของเครื่องมือมีมูลค่าสูง หากห้ามมิให้เจ้าหนี้ยึดอาจทำให้เจ้าหนี้เสียหายได้ จึงควรกำหนดราคาให้ชัดเจนไว้ในมาตรานี้เลยว่าเครื่องมือ ราคาเท่าใดที่ห้ามมิให้เจ้าหนี้ยึด โดยนำไปบัญญัติรวมไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค ๔ การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง เพื่อให้รวมอยู่ในภาคการบังคับคดีทั้งหมด

(๒) เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานเนื้อหาบางประการอาจ ไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงเห็นว่าจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมและ ครอบคลุมทรัพย์สินที่กลสิกรจำเป็นต้องใช้ประกอบอาชีพในปัจจุบันยิ่งขึ้น โดยกรมบังคับคดีอาจพิจารณา ทบทวนการบังคับใช้กฎหมายที่ผ่านมาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่ามีปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่อย่างไรหรือไม่ เช่น อาจพิจารณาว่าทรัพย์สินของกลสิกรที่ต้องห้ามยึดทรัพย์สินตามที่กำหนดไว้แล้ว ได้แก่ พืชผลที่ยังไม่ถึงเวลา เกี่ยวเก็บ พืชพันธุ์ที่จะใช้ในต่อไป และพืชผลที่เก็บไว้สำหรับเลี้ยงตัวและครอบครัวตามฐานานุกรมสำหรับปีหนึ่ง

เพียงพอที่จะทำให้กสิกรสามารถประกอบอาชีพในทางกสิกรรมต่อไปได้หรือไม่ และควรพิจารณากำหนด ทรัพย์สินเพิ่มเติม เช่น ที่ดินที่กสิกร ใช้ปลูกพืชผลที่ยังไม่ถึงเวลาเกี่ยวเก็บจำเป็นต้องห้ามไม่ให้เจ้าหน้าที่ยึด ด้วยหรือไม่ สำหรับทรัพย์สินที่ซ้ำซ้อนกับบทบัญญัติในมาตรา ๓๐๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง อาจพิจารณาตัดออกได้

(๓) มีความเห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันและ การถือใช้อีกต่อไป

(๔) มีความเห็นว่าเนื่องจากเป็นกฎหมายที่มีมานานแล้ว ควรมีการแก้ไขให้ทันกับ สภาพการณ์ปัจจุบัน

(๕) มีความเห็นว่า ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องคำจำกัดความ เช่น บทบัญญัติ ดังกล่าวใช้บังคับแก่กสิกรซึ่งเพาะปลูกในที่ดินไม่เกินกว่า ... ไร่ หรือใช้บังคับแก่กสิกรซึ่งมีรายได้ต่อครอบครัว เฉลี่ยไม่เกินเดือนละ ... บาท เป็นต้น อันเป็นการจำกัดขอบเขตกลุ่มกสิกรที่ควรได้รับประโยชน์จาก พระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์แห่งกฎหมายที่มุ่งคุ้มครองกสิกรในฐานะลูกหนี้ตามคำพิพากษา ไม่ให้ได้รับความยากลำบากต่อการดำรงชีพจากการบังคับคดีกับทรัพย์สินที่มีความจำเป็นในการทำกรรม ตามที่กฎหมายฉบับนี้กำหนดไว้ และเพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาผู้ประกอบอาชีพกสิกรรายใหญ่ที่มีกำลังทรัพย์ เพียงพอ ใช้บทบัญญัตินี้เพื่อเป็นช่องทางให้ตนได้เปรียบเจ้าหน้าที่เกินสมควร นอกจากนี้ ควรกำหนดบทลงโทษ สำหรับกรณีเจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติตามความเหมาะสม เพื่อให้เกิดสภาพการบังคับอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดบทลงโทษใหม่สำหรับพระราชบัญญัตินี้หรืออ้างอิงถึงกฎหมายฉบับอื่น

(๖) มีความเห็นว่า อาจพิจารณาเพิ่มรายละเอียด ดังนี้

(๖.๑) กสิกร ให้หมายถึง บุคคลธรรมดาเท่านั้น

(๖.๒) จำกัดจำนวน/มูลค่าของทรัพย์สินที่ห้ามยึดให้ชัดเจน เช่นเดียวกับกฎหมาย

วิธีพิจารณาความแพ่ง

๔.๓ ท่านเห็นว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกสิกร พุทธศักราช ๒๔๗๕ ที่ได้นำมาบัญญัติไว้เป็นพระราชบัญญัติเช่นในปัจจุบันมีความเหมาะสมแล้วหรือไม่เพียงใด หรือควรยกเลิก เพื่อนำไปบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค ๔ การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง หรือไม้อย่างไร

ในประเด็นนี้มีผู้ตอบคำถามจำนวน ๙ หน่วยงาน มีรายละเอียด ดังนี้

๔.๓.๑ มีหน่วยงานจำนวน ๓ หน่วยงาน คิดเป็นจำนวนร้อยละ ๓๓.๓๓ มีความเห็นว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกสิกร พุทธศักราช ๒๔๗๕ ที่ได้นำมาบัญญัติไว้เป็นพระราชบัญญัติ เช่นในปัจจุบันมีความเหมาะสมแล้ว โดยมีความคิดเห็น ดังนี้

(๑) มีความเห็นว่า บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค ๔ การบังคับคดีตามคำพิพากษา ได้วางหลักเรื่องทรัพย์สินที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีไว้เป็นการทั่วไป หากแต่พระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกสิกร พ.ศ. ๒๔๗๕ มุ่งคุ้มครองผู้ประกอบอาชีพกสิกรรม เป็นการเฉพาะ ดังนั้น การนำกฎหมายดังกล่าวมาบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเพื่อให้เกิดบทกฎหมายที่มีความ ชัดเจนเช่นนี้ จึงเป็นการสมควรแล้ว

(๒) มีความเห็นว่า การกำหนดกฎหมายแยกออกมาต่างหาก น่าจะชัดเจนและ เหมาะสมแล้ว

(๓) มีความเห็นว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกสิกร พุทธศักราช ๒๔๗๕ มีความชัดเจนและเหมาะสมแล้ว

๔.๓.๒ มีหน่วยงานจำนวน ๖ หน่วยงาน คิดเป็นจำนวนร้อยละ ๖๖.๖๗ มีความเห็นว่า ควรยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลสิกร พุทธศักราช ๒๔๗๕ เพื่อนำไปบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค ๔ การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง โดยมีความคิดเห็น ดังนี้

(๑) มีความเห็นว่า ควรยกเลิกแล้วนำไปบัญญัติรวมไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค ๔ การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง เพื่อให้รวมอยู่ในภาคการบังคับคดีทั้งหมด

(๒) มีความเห็นว่า หากนำหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลสิกร พุทธศักราช ๒๔๗๕ มาบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค ๔ ลักษณะ ๒ การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง จะเป็นการสะดวกแก่ประชาชน ผู้บังคับใช้กฎหมาย และผู้ที่เกี่ยวข้องในการเข้าถึงบทกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับคดีกับลูกหนี้ตามคำพิพากษาในคราวเดียว สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ ซึ่งกำหนดให้รัฐดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่างๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง

(๓) มีความเห็นว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลสิกร พุทธศักราช ๒๔๗๕ มีหลักการที่สำคัญคือ การจำกัดการยึดทรัพย์สินของกลสิกร เพื่อให้กลสิกรสามารถประกอบอาชีพทางกลสิกรต่อไปได้ โดยกำหนดให้ทรัพย์สินบางประเภทของลูกหนี้ตามคำพิพากษา เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาไม่สามารถบังคับคดีได้ ซึ่งหลักการดังกล่าวมีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ป.วิ.พ.) ภาค ๔ การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง ในส่วนที่ ๒ ซึ่งเป็นเรื่องทรัพย์สินที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี ดังนั้น กรมบังคับคดีอาจพิจารณาความเหมาะสมในการยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลสิกร พุทธศักราช ๒๔๗๕ และนำบทบัญญัติดังกล่าวไปบัญญัติไว้ใน ป.วิ.พ. เพื่อให้มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น และน่าจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับคดีได้มากยิ่งขึ้น

(๔) มีความเห็นว่า เนื่องจากหลักการของพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกลสิกรฯ ยังมีความจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่ประกอบอาชีพกลสิกรกรรม โดยเฉพาะ เพื่อไม่ให้ถูกยึดทรัพย์สินที่เป็นพืชผลที่จะเก็บเกี่ยวหรือจะใช้เลี้ยงครอบครัวในปีต่อไป แต่การกำหนดแยกเป็นกฎหมายเฉพาะ โดยไม่ได้รวมอยู่ในบทบัญญัติเรื่องการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งเป็นกฎหมายกลางและมีบทบัญญัติคุ้มครองลูกหนี้ตามคำพิพากษาเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีไว้แล้ว ทำให้เป็นภาระแก่หน่วยงานรัฐในการใช้บังคับกฎหมาย และยากต่อการเข้าถึงของประชาชนทั่วไปและกลสิกร ดังนั้น เพื่อเป็นการดำเนินการให้เจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง ตามมาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมทั้งเพื่อให้รัฐมีกฎหมายเท่าที่จำเป็นและลดความซ้ำซ้อนกันของกฎหมายตามมาตรา ๓๐ (๑) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายฯ จึงเห็นควรยกเลิกพระราชบัญญัตินี้ และนำบทบัญญัติที่เป็นหลักการของพระราชบัญญัตินี้ไปแก้ไขเพิ่มเติมในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค ๔ การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง

(๕) มีความเห็นว่า ควรยกเลิก เพื่อถือใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค ๔ การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง

(๖) มีความเห็นว่า ควรมีการยกเลิกและนำไปรวมกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค ๔ เพื่อให้ง่ายต่อการบังคับใช้

๔.๔ ความคิดเห็นอื่นๆ

มีหน่วยงานได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมจำนวน ๑ หน่วยงาน ดังนี้ ปัจจุบัน กฎหมายว่าด้วยหลักประกันทางธุรกิจ ได้กำหนดให้เจ้าของทรัพย์สินนำทรัพย์สินต่างๆมาเป็นหลักประกันได้มากขึ้น ซึ่งรวมถึงต้นไม้มีค่าทางเศรษฐกิจที่อาจเข้าข่ายเป็นทรัพย์สินที่ห้ามยึดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของภิกษุ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ด้วย ดังนั้น หากจะทบทวนความเหมาะสมของกฎหมายนี้ ก็น่าจะพิจารณารายละเอียดของทรัพย์สินที่ห้ามยึดเพิ่มเติมว่าควรครอบคลุมแค่ไหนเพียงไร เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและความชัดเจนในการดำเนินการของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป